

Verhalen van Alles of Niets

1 Hanna van Mourik Broekman

Hanna studeerde af aan de regieopleiding van Toneelacademie Maastricht en initieerde in 2011 het gezelschap TgNomen. Vanaf 2018 verving ze voorstellingen door stormkamers en doet dat sinds 2019 onder de gezelschapsnaam Stormkamer met een duidelijke doel: het creëren van nieuwe, artistiek uitdagende voorstellingen met sociale impact.

De cijfers van armoede stijgen, terwijl de zakken zo diep zijn in Nederland. Stormkamer wil het daarover hebben. Wat doet bestaansonzekerheid, of armoede, met een mens? Hoe zit het met kansenongelijkheid? En wat is het effect ervan op hoe wij met elkaar samenleven?

Wat was jouw motivatie om het gesprek over dit thema open te breken?

Ik ben opgegroeid met twee verschillende werelden. Het wiegje van mijn vader stond in Veendam. Hij groeide op in een gezin met voldoende geld, vrijheid en zorgeloosheid. Het wiegje van mijn moeder stond in een klein arbeidershuisje in Rotterdam. Zij werd op jonge leeftijd alleenstaande moeder van mijn twee halfbroers. Met moeite heeft ze haar hoofd boven water weten te houden. Toen ik ouder werd, werden mij de verschillen tussen de twee families duidelijk. Soms leek het of het twee continenten waren die uit elkaar scheurden. De verschillen in verhalen van mijn ouders over hun jeugd en families hebben mij altijd geraakt. Daarom wil ik meer weten over bestaansonzekerheid. Hoe gaan we met elkaar om als de één te veel heeft en de ander te weinig?

Ben jij ooit bestaansonzeker geweest?

Ik vind het bijna lastig om te zeggen en schaam mezelf hier ook voor, maar ik heb mij nooit financieel bestaansonzeker gevoeld. Ik ben mij zeer bewust van dit privilege waar ik zelf niet voor heb hoeven werken, het is mij gegeven. Het is een bodem geweest onder mijn bestaan die altijd stevig was al was hij nooit concreet of werd hij expliciet besproken. Je weet dat het nooit 100% zeker is, maar het gevoel, het vertrouwen, bepaalt enorm hoe je in het leven staat en de keuzes die je maakt.

Wel heb ik gevoeld hoe het is om een ander soort grond onder je bestaan te zien verdwijnen: bij het overlijden van mijn moeder en ook toen de relatie met de liefde van mijn leven kapotging. De laatste is gelukkig weer bij me terug gekomen.

Welke ontmoeting tijdens dit project is jou het meeste bijgebleven?

In 2023, ontmoette ik Raymond, wijkbewoner uit de wijk Hoge Vucht in Breda, een wijk die bestempeld wordt als probleemwijk. Deze ontmoeting liet de kloof tussen onze werelden zien. Ondanks zijn aanvankelijke wantrouwen, ontdekten we overeenkomsten tussen ons. Deze en soortgelijke ervaringen in verschillende wijken inspireerden mij om theater te maken over deze, vaak over het hoofd gezien en onderschatte wijken. Ik wil bewustzijn creëren over onze maatschappelijke blinde vlekken en de kloof in onze samenleving.

“De verschillen in verhalen van mijn ouders over hun jeugd en families hebben mij altijd geraakt.”

Waarom moet iedereen De Ontmoeting tussen Alles of Niets gaan zien?

Omdat Raymond en ik het ongemakkelijke gesprek aangaan in de voorstelling over één van de taboes in onze samenleving, namelijk het onderscheid tussen arm en rijk. Daarnaast is het poëtisch beeldende en muzikale voorstelling waarin we die kloof zichtbaar maken op een manier waar woorden tekortschieten. Een intieme beleving die onder je huid kruipt.

**De Ontmoeting tussen Alles of Niets
Vanaf september in het theater**

Stormkamer